

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๗/๕ /๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำในสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก.

นาย ก. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือลงวันที่ ๒
สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบการแจ้งข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ จากการ
ทำความเข้าใจในรายละเอียดของบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อ
กล่าวหา (สว. ๓) ผู้อุทธรณ์ยังไม่อาจเข้าใจข้อกล่าวหาได้ เนื่องจากบันทึกดังกล่าวไม่มีข้อเท็จจริงและ
รายละเอียดเกี่ยวกับวัน เวลา ที่กล่าวหาว่ามีการกระทำความผิด หรือมีบุคคลหรือพยานหลักฐานที่
เกี่ยวข้องพอสมควรที่จะทำให้เข้าใจได้ดี เพียงแต่สรุปว่าการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบ มีพฤติกรรม
ไม่เหมาะสม โดยไม่ออกใบรับงานและใบเสร็จรับเงินเท่านั้น เป็นผลให้ไม่อาจให้ถ้อยคำหรือชี้แจงต่อ
คณะกรรมการฯ ได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานมาหลายปี มีผู้ใช้บริการจำนวนมากและไม่
สามารถจำเรื่องราวในอดีตได้ทั้งหมด

๒. บันทึกถ้อยคำรับสารภาพของผู้อุทธรณ์ในชั้นสอบสวนข้อเท็จจริงในวันดังกล่าวมี
การสอบสวนเป็นเวลานานและมีการให้คำมั่นสัญญาหรือจูงใจเพื่อให้ผู้อุทธรณ์ให้ถ้อยคำซึ่งไม่ยาก
ให้ถ้อยคำด้วยความเต็มใจ ดังนั้น บันทึกถ้อยคำรับสารภาพของผู้อุทธรณ์มีการบันทึกในสาระสำคัญ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๗๕ /๒๕๕๓

อย่างไร บันทึกลงตรงตามที่สอบสวนและให้ถ้อยคำในวันดังกล่าวหรือไม่ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิได้รับทราบอีกครั้งเพื่อให้การแก้ข้อกล่าวหาถูกต้องเป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์ อีกทั้งบันทึกดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์และไม่มีผลกระทบกับบุคคลใด

๓. บันทึกการให้ถ้อยคำของผู้ที่รับทราบข้อเท็จจริงซึ่งแจ้งว่าไม่ประสงค์จะเปิดเผยจำนวน ๗ ฉบับ และหนังสือของผู้ร้องเรียนนั้น ผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอให้คณะกรรมการฯ ลบชื่อหรือที่อยู่หรือตำแหน่งของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน จนไม่อาจทราบได้ว่าใครให้ถ้อยคำหรือทราบแหล่งที่มา และส่งให้ผู้อุทธรณ์ทราบสาระสำคัญในบันทึกหรือหนังสือดังกล่าว หากไม่สามารถกระทำได้ขอให้สรุปผลที่ได้จากสาระในถ้อยคำของบุคคลดังกล่าวพอสมควรเท่าที่จะให้ผู้อุทธรณ์พอเข้าใจสาระสำคัญได้ดีทั้งหมดที่กล่าวนี้ควรมีการเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบและเข้าใจ เพื่อที่จะได้ชี้แจงและแก้ข้อกล่าวหาให้ถูกต้องต่อไป

ประธานกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงมีหนังสือ ลับ ที่ สก ๔๓๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ชี้แจง ๒ ประเด็น ดังนี้

๑. กรณีที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างว่าผู้อุทธรณ์ไม่เข้าใจในข้อกล่าวหา เนื่องจากบันทึกไม่มีข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับ วัน เวลา ที่กล่าวหาว่ามีการกระทำผิด หรือมีบุคคลหรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องพอสมควรเท่าที่ทำความเข้าใจได้นั้น คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงชี้แจงผู้อุทธรณ์ว่า เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เป็นการเชิญผู้อุทธรณ์ไปพบเพื่อแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามที่ระบุใน สว. ๓ เท่านั้น ซึ่งรายละเอียดต่างๆ ก็ได้ระบุไว้ใน สว.๓ อย่างชัดเจนแล้ว พร้อมทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ได้อ่านทำความเข้าใจ ซึ่งหากผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงก็เปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ได้ซักถามได้โดยตลอด และในประเด็นเรื่องวัน เวลา คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงขอชี้แจงว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์ตามที่ได้ร้องเรียนมานั้น เป็นการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ประพฤติปฏิบัติมาต่อเนื่องจึงไม่อาจที่จะแจ้ง วัน เวลา ที่ชัดเจนได้ แต่ทั้งนี้ถ้าหากผู้อุทธรณ์สงสัยในเรื่องวัน เวลา ดังกล่าว แล้วเหตุใดผู้อุทธรณ์จึงรับสารภาพว่าได้กระทำผิดจริง ในชั้นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง แต่อย่างไรก็ตามคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงยังไม่ได้เชื่อว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดจริงตามที่กล่าวอ้าง ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหา ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสอบสวนที่ให้สิทธิโดยตรงเพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๗๔ /๒๕๕๓

๒. กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอในประเด็น ๒ ข้อสุดท้าย ตามหนังสือที่อ้างถึงนั้น คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงชี้แจงผู้อุทธรณ์ว่า กรณีดังกล่าวที่ผู้อุทธรณ์ขอนั้น เป็นการขอเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งการสอบสวนเรื่องนี้ยังไม่แล้วเสร็จเป็นเรื่องที่ยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐหรือการบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) ประกอบกับเรื่องนี้ได้มีคำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๒๕/๒๕๕๓ ได้วินิจฉัยเป็นบรรทัดฐานไว้ว่า หากการสอบสวนเป็นเรื่องที่ยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่เปิดเผยข้อมูลก็ได้ ดังนั้น คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงจึงไม่อาจให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพของผู้อุทธรณ์ที่ให้ไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและบันทึกถ้อยคำของผู้ที่รับทราบข้อเท็จจริงตามผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีคำสั่ง ที่ ๕๑๒๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงกรณีผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม โดยไม่ออกไปรับงานและไม่ออกไปเสิร์ฟรับเงินอีก ทั้งยังได้นำเงินค่าบริการที่ได้มาจากผู้มาใช้บริการศูนย์เครื่องมือวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไว้เป็นส่วนตัวซึ่งถือว่าการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงได้แจ้งข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ๓ ประเด็น ดังนี้

๑. กรณีที่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานไม่ถูกต้องตามระเบียบแนวปฏิบัติของศูนย์เครื่องมือวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. กรณีที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม โดยไม่ออกไปรับงานและไม่ออกไปเสิร์ฟรับเงินให้แก่ผู้มาใช้บริการ

๓. กรณีที่นำเงินค่าบริการที่ได้มาจากผู้มาใช้บริการศูนย์เครื่องมือวิจัยวิทยาศาสตร์

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๗๕ /๒๕๕๓

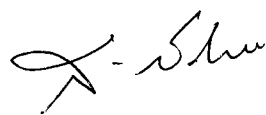
และเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไว้เป็นการส่วนตัว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าว แต่ประธานคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชี้แจงว่า คำรับสารภาพและบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์สามารถเปิดเผยได้ แต่บันทึกถ้อยคำของบุคคลอื่นไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากผู้ให้ถ้อยคำไม่ประสงค์ที่จะให้เปิดเผยและการสอบสวนทางวินัยยังไม่แล้วเสร็จ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ บันทึกถ้อยคำของตนเอง และของบุคคลอื่นในสำนวนการสอบสวนทางวินัยที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ เห็นว่า คำรับสารภาพและบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลที่มีแหล่งที่มาจากผู้อุทธรณ์เอง จึงไม่มีเหตุที่จะปกปิดข้อมูล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำของบุคคลอื่น เนื่องจากการสอบสวนทางวินัยยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงไม่สมควรเปิดเผย

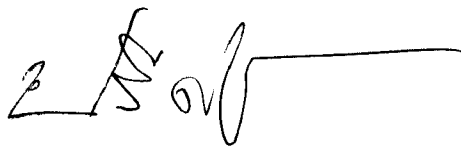
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ และให้ปกปิดถ้อยคำของบุคคลอื่น

(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๗๕ /๒๕๕๓

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

(นายอิกหาญ โตมรศักดิ์)

กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบุลย์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)